

Kemencesvidék

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

(„KIS CZELL és VIDÉKE“.)

Megjelenik minden vasárnap.

(„KIS-CZELL és VIDÉKE“.)

Előfizetési ár:

Egy évre 8 kor. | Negyedévre . . . 2 kor. —
Fél évre 4 | Egy száma ára — . 20 .

Felelős szerkesztő:

Huss Gyula

Szerkesztőség és kiadó hivatal:

Cselekmények, Ferenc József-utca 181. — Ide inté-
zendők a lap szellemi és anyagi részét illető ~~megjegyzések~~
küldemények.

szakszöveggel értékesíteni: kedd, szerda és csütörtökön.

Okulás a nemzetiségeknek.

Nemzetiségi agitátoraink helyesen teszik, ha szemüket Németország felé irányítják, ahol brutális kegyetlenséggel, a hatalom minden eszközével, hitvány pénzzel ~~irítják ki a pózeni lengyel nép~~ nemzetiségi erü-
letét, nemzeti fajtáját. Édes Istenem, mi lenne, ha nálunk csak negyedrész ennyi törvénytelené, helyesebben embertelenség követetnek el a nemzetiségekkel szemben. Európa minden városában Hlinkák és Lukácsuk prédiálnak a magyarok barbar-ságáról és az öreg Bjornsterne Bjornson valószínűleg egy Norvég leghajós flotta élén szállana hadba, az ázsiai magyarok ellen. Így azonban, mert a hatalmas Németországról van szó, hallgatnak a Hlinkák és hallgat Bjornson is, legfeljebb a magyarok ellen ereszt meg egy-egy adáz cikket.

Szó sincs róla mi is mélyen sajnáljuk azt, ami odakünn Pózenben lengyel testvéreinkkel történt. A magyar nemzet mindenha rokonszenvezett a lengyelekkel és még sokan élnek közöttünk, akik tisztára a lengyel nemzet iránt érzett rokonszenvből résztvettek az 1863-iki lengyel forradalomban és vérüket ontották az akkor végleg elbukott lengyel ügyért. Elismerjük azt, hogy gonosz és igazságtalan dolog az, ami

a pózeni lengyel birtokosokkal történik és minden részvétünk az övéké.

De van ennek az eseménynek egy nagy tanulsága is, úgy a magyarságra, mint a nemzetiségekre nézve. A magyarok megtanulhatták és szemük előtt láthatták, hogy miként oltalmazza és fejleszti fajtáját egy ura kódó fajta, amely ur a maga földjén és hadvezérlése szerint alkotja meg törvényt és közigazgatást. Megtanulhatták a magyarok azt, hogy egészen más dolog egy másik ország ügyeiről hárisokat mondani és más dolog odabent az országban uralkodni. A német sajtó lelkes előharcosa a magyarországi pángermán propagandának és nyakra löre jelennek meg cikkek, sőt tartanak népgyűlések is odakünn arról, hogy miként nyomják el Magyarországon a német nemzetiséget. Ha nem lenne olyan nagyon szomorú, valóban kacagni kellene a rémes ellentét felett, a mely a magyarországi svábok sorsa fölött való kesergés és a lengyelek példátlanul álló kipusztítása között van.

A nemzetiségek pedig ebből megtanulhatják, hogy Németországból már régen kivertek volna őket, ha úgy viselkednének, mint nálunk. Hatalmas, önálló nép volt valaha a lengyel, kiirthatatlan történelmi tradíciói vannak és valóban nagyszabású nemzeti kultúrával bír. Ha lehet elfoglalt

országú népnek joga nyelvéhez és nemzet kulturájához, úgy bizonyára a lengyel az és a világ mégis elnézi, hogy Németországban úgy bánnak a lengyel nemzettel, mint egy hottenotta törzsszel. Sem történelmi multja, sem államalkotó multja, de még csak tradíció sincsenek ami nemzetiségeinknek. Hiszen úgy vándoroltak be hozzánk.

Vigyázzanak, nehogy a magyarok a poroszoktól kezdjenek tanulni!

Kivándorlók.

A földmivélsügyi miniszter egymás után küldi az értesítéseket, hogy akinek munkás kell, kaphat bőven az Amerikából ézerszám visszaterő magyarok közül. Mert a nagy krach kergeti vissza a sok munkanélküli magyart.

A nép között folytonosan hirdetik, hogy ne tóduljon a tengeren tulra, mert ott most rossz világ van. Nincs kereset és nagy a drágaság.

A mult hetén mégis több család indult el a nagy utra vármegyénkből is.

A nép nem hisz a miniszter rendeleteinek, a hatóságok figyelmeztetésének. Azt feleli a jó szóra, hogy az csak az urak beszédjé, mert a gazdagok szeretnének olcsó napzármost s félnek, hogy elfogy a munkaerő. Idáig vagyunk. A szocialista újságok pedig még tüzelik az embereket,

TARCA.

Titokzatos történet.

I.

Bardóc Pál egy délelőtt rémü tén tántorodott vissza első emeleti lakásának ablakától, ahonnan az eleven, nyüzsgő-forrongó utcát bámulta. Halál-sápadt lett az arca és remegve kapott a fejéhez:

— Mi ez? Megtébolyodtam? — kérdezte magát, szinte öntudatlanul és mereven szegezte szemét az átellenes ház egyik második emeleti ablakára.

Abból az ablakból egy férfi nézett le az utcára. Fialat, szélesvalú ember, csontos, jellegzetes arccal és mélyen ülő, kegyetlen szemekkel. Olyan ábrázat, aminőt elég egyszer látni, hogy sohase felejtse el az ember. A sötétképi idegen szivarozott s a sűrű füstfelhőből csak néha bontakozott ki az arca.

— Kaprázat, merő kaprázat! — ismételte Bardóc Pál, mintegy önmagát csillapítva, valahányszor a szemközti ablakból kivillant a különös idegen-képe.

De huha áltatta magát. Az az arc megmaradt olyannak, aminőnek először meglátta és Bardóc Pál titkos borzalommal konstaltta, hogy ő két példányban él a világon. Az a szivarozó férfi ott, az átellenes házban az ő másodpéldánya.

Hát lehetséges ez? Sok ember él a világ tizenhat milliárd halandója közt, akik egyben-másban hasonlítanak egymáshoz, de ekkora hasonlatosságot a természet legfurcsább szeszélye mellett se lehet megmagyarázni.

Bardóc Pálnak mély, széles kardvágás torzította el az arcát. Valami kamaszkori boldogság sivar emléke s a vágás vörös vonala a homlokától az állag húzódott.

Annak a másiknak ez a vágás szintén ott éktelenkedett az arcán.

— Boszorkányság! — dörmögte Bardóc Pál eltűnődve és becsöngette az inasát.

— Miklós, látod azt az urat ott, a szemközti ablakban?

Az inas bambán meresztette ki a szemét.

— Látom, — mondta hebegve — akármilyen legyen, ha nem a nagyságos ur!

— Bolond! Én . . . én vagyok! Hanem most szaladál gyorsan és tudd meg, hogy ki az az ur?

Az inas elképedve ment ki. Bardóc Pál türelmetlenül bámult ki az ablakon és valami szorongó érzés szállta meg. Az idegen már eltűnt, Tíz perc múlva visszajött az inas. Egy szuszra, sebesen hadarta el a mondanivalóját.

— Az az ur három nap előtt jött a városba. Gazdag ember lehet, de senki sem tudja, hogy kicsoda. Ördög Pálnak hívják.

Bardóc Pál megborzongott. Ah, a neve is milyen különös! Szintén Pálnak hívják s amellett Ördögnek. Talán csak nem épen az ördög úz vele csunya játékot?

II.

Az ördög, vagyis Bardóc Pál másodpéldánya azon a napon, amikor lakásának ablakában

Sirolin

Small en érvényes és a testület, megválasztott a köztársaság, választott, élők, tisztelt.

Tüdőbetegségek, hurutok, szamárköhögés, skrofulozis, influenza

ellen szüntelen tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mindegyik értékes utáztatást is kintának, kérjes mindenkor „Roche“ eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche“

Kapható orvosi rendelésre a gyógyszerüzekben. — Ára érvényesítéssel 4.- koronára.

akiket lelkiismeretlenül veszünk be kergetnek. A múlt héten kétezer utasa volt egy Cunard hajónak Amerika felé; amerikai lapok pedig több mint fél millióra becsülik azon munkások számát, akik vissza szeretnének térni Európába.

Maguk az amerikai magyarok rabszolgásgárhoz hasonlítják a kivándorolt munkások helyzetét. Egy Amerikát járt magyar írásból vesszük a következőket:

„Ez az egész Amerika, ez az egész ujvilági élet nem egyéb, mint nagy vásár! Persze, itt nem a kalendárium hirdeti a vásárnapokat. Minek is. Hiszen itt minden nap vásárnap. Hanem ezek a vásárok, itt Amerikában másminyenek. Kedélytelenek. De ugyan hogy is lehetne szó kedélyről ott, ahol nincsen szív, nincsen lélek. Pedig a sárka ördög pogányaiában, az amerikai aranyborjú bálványimádóiban ugyancsak nincsen. Kihalt belőlük. Hogy is kereshetne valaki belső világot, érzelmeiket ezeken a vásárokon, mikor ezek piaci a rabszolgakereskedésnek.

Kivándorlási kimutatások számadatokat, az úgynevezett statisztika megdöbbentő feleletéseivel szolgálnak. Milliók milliók jutnak friss, keresett európai árucikkül a rabszolgapiacra. Felfordult világot élünk. Valamikor a gyámoltalan feketéket hurcolták az embervásárra a f-hérek. Ma fehéreket hurcolnak eladástá feketelékű rabszolgakereskedők. Vagy, kérd-lek titeket, magyar véreim, mi az, amit veletek a kivándorlásból élők üznek, ha nem emberkereskedés, ha nem rabszolgavásár? Az a sok suttymban dolgozó hazai hajózeje ágens rosszabb a lócsiszároknál. A ti hátatok fölött suhog a korbács a cseknek a kufároknak, hogy hazuról kikergessen, kufárlutóvá tegyen. Voltak régente rabszolgaszállító hajók. Ma talán nincsenek? Méz sokkal több van, mint régen volt. Versenyeznek egymással, hogy ki tud több, jobb emberanyagot hamarabb olcsóbban átszállítani a tengeren. Kalmárok nyeréskednek a börtönökön.

Minduntalan látjuk itt kint a szenvedések országában, micsoda égbekiáltó hazugságokat kürtölnék világga az amerikai nyomtatott betűk a világ legkülönbözőbb nyelvében. Emelyítő és undorító dicsőriádákat olvasunk. Cikkeket, amelyek voltaképpen busásan fizetett hirdetések. Hogy itt, meg itt a jó munka, vagy a könnyű gazdasági

élet. Hivogató szózatokat hallunk recsegő trombitaszó mellett, olyan vidékek benépesítése érdekében, ahova még a madár sem jár. Hej, hej! Nagy baj az, hogy olyan türelmes a papíros. És ami jó népünk otthon is, itt kint is fölül neki. Megjön a sok erőskaru, széles mellű magyar ember. Meghozza a rabszorga szállító hajó. Nossza nyomban megrohanja a sok kufár. Elébe tartják a hirdetést. Nézzétek, jertek. Itt az aranybánya! Es a magyart viszik a vasutak messze, messze. Mikor munkába áll, akkor látja, hová jutott. Nem aranynak, nem gyémántoknak bányája az a munkakör, amely a nyakába szakad. Jaj, de hogy is, rosszabb még a szibériai száműzöttek ólom bányájánál is. Valóságos emberkinzás. Szabadulni szeretne, nem tud. A milliomosok rabszorgája lett. Kincseket termel másnak, maga meg nyomorog. Egymásután érik a sors zuhogó, kemény korbácsütései. Véres ütések ezek; belevágnak a kivándorolt magyar lelkebe...

Es mit szójunk azokról a magyar nőkről, akik otthon a szerencse, a boldogság királyi trónusát álmodták, várták Amerikába indulva s akiket itt a tenger túlsó partján oly keserű csalódás ért napok, hónapok vagy évek múlva! A lelküket adták ennek a sivár, kegyetlen amerikai robotéletnek, ennek a napzámvilágnak, fiatal leányszívüket, üde asszonyi lelküket, minden napsugaras álmával, lüktető reménységével, csapongó életkedvével. Hányan, ó de hányan vannak ilyenek! Nem mindenki olyan könnyű lélek, hogy egy félrecsapott szalmakalappal vagy egy lila cérnafátyollal kárpótolható volna. Kivált, ha otthon is volt már kalapja, izlesebb, értékesebb az itteniéknél; kivált ha otthon is volt fátyla. Abrándok rózsaszínű fátyla, amelyet a durvakezü ujvilág szétszakított. Szegény kendő, selyemkendő össetépték, mint egy rongyot... Ej, mit a szív; ej, mit az álom! Az álom, a lelki világ, a kedély; se nem szól, se nem lát, se nem salon, se nem bankház, egypóval nem bizni tárgy. Nincs is rá szükség semmi. Szegény rabnők, szegény megkínzott lelkek.

... Mi hoz ki benneteket testvéreim s mi tart itt Amerikában? Első sorban a pénz, amelynek ördöge családotul r.b szijra fűzött benneteket. Láttam ennek hatalmas bizonyosságát a nyáron a bridgeparti sztrájknál. Mikor szorult a kapca,

mikor nem volt kenyér, akkor sokan elmentek haza. Később jött So. Bethlehem. Rosszra fordultak a munkáviszonyok, mentek a mieink Magyarországra. Most azután hovatovább általános lesz a munka pangás, a komoly fordulat. Csoportok képződnek a bajjegyűkű irodák előtt minden magyar plézen azokból, akik haza felé indulnak.

Jelenet egy redakcióban.

(Színhely az „Izéháza és Videke” szerkesztőségében. I. szerkesztő, II. szerkesztő.)

I. Nos, mi hírlík, mit sugnak, mit beszélnek, mit rebesgetnek?

II. Kemény, az igazgató...

I. Utoljára felhívom, hogy ezt a hateleletes okrot, ezt a szellemorvadásban szenvedő, önhatalmulag kinevezett, a Ho'd egyik kráterében levő iskola igazgatóját, ki az itteni recipiált hitközség samesza, elő ne hozza, mert... Apropos, remélem az utolsó remekem után elhallgatott, bchuzta a fulét. Ugye az remek cikk volt?

II. Oh igen. Csakhogy az igazgató...

I. Mar megmondtam...

II. Azaz az inasok fakijaja ugylátszik nem méltányolja szerkesztő ur szellemröppentyűit, mert...

I. Miii?

II. Mérészkedik a szemtelen. Igaz ugyan, hogy holmi számarságot, természetesen el nélkül, mert azt ugy látszik az igazgatasa alatt álló intézetben felejtette, illetőleg felejtette volna, ha valaha birt volna olyannal.

I. Ne trafikáljon mar annyit. Mit ir?

II. Ajanlja szerkesztő urnak a gyógykezelitett...

I. (Féloráig dühöng)

II. (Magában.) Igaza lehet annak az igazgatónak. (A szerkesztő felébe bombol.) — Ebredj almaidbó!

I. (Félcsozik, toporzékol.) Az a félszegyelmű, az a... (dadog) az a paraitikus, öröklött halyleségben szenvedő, butasága után virilis merlyet írni rólam, azaz hogy ilyet mer visszafelcni azaz hogy egyáltalán mer felelni az én, a te, a mi cikkünkre. (Csöndesen.) Ni jó. Majd azok én neki olyan ríposztot, hogy az eddig létezett s ezután létezendő igazgató-tanító kollegak mind arul koldulnak. (Dühösen.) Irja!

II (Ir)

I. (Diktál.) Az eddigi nyilatkozataival szerzett irodalmi báberáin pihenni nem tudó, varosunk nem létező iskolája igazgatójának cikkere nem felelek. Illetőleg nem felelnék, ha nem volnék a helyi első és utolsó évfolyamában vergődő szemem és prenu crans vérszegénységben haladók... Azaz hogy ezt mégse írja... (diktál tovább) helyi kulturális lap főszerkesztője, kiadója, tulajdonosa stb. stb. De mind e magas állásoknak s azok kívül a közérdeknek tartozom azzal,

mevlátták, eltűnt. Se maénap, se harmadnap nem mutatkozott. Bardóc Pál kerülgette az ideglaz.

— Mi ez? E mögött valami rejteljű lappang! Otód-napra atküdte az inasát.

— Elutazott? — volt a válasz.

— Hova?

— Nem tudják. A lakása kulcsát magával vitte. A házfelügyelő szerint nagyon izgatott volt, mikor elment.

Bardóc Pál homlokán kiütött a hid g verejték. A titokzatosság, amely az idegent követe, mintha csak a sejtelmét erősítte volna meg. Itt valami nines rendjén. Szinte kedve kerekedett, hogy természetfölötti jelentőséget tulajdonítson a küönös dolognak. Vagy hogy a csudába lehetne elképzelni két halandó ember között ekkora hasonlatosságot? Az ördög játszik itt vele, maga az ördög!

Három napig ez-n a gondolatn rágódott. A negyedik napon fölélegte. Uj gondolata tamadt, amely a küönös dól: már közelebb hozta a valósátság határaihoz. Az ördög csak képzeltebeli fantom, így tehát az a másik nem lehet egyéb, mint földön járó, épkézláb ember. De vajon ki és mit akar?

Bardóc Pál magyára kriminálista volt. A fiatalága mellett kiváló jogtudós, akít nevezet s pórci, amelyekben mint védő, vagy vadó szerepelt, messze híressé tették. És most épen e körülményből kifolyólag különös gondolt Szenczáción pórci révén sok veszedelmes gáemberre, nagyttu szellemesre gondatta ki az igazságszolgáltatás kemény véletét. Talán egy nyiln

elítelt üz vele játékok? Kiszabadult, vagy megszökött talán s most boszút akar állani azon, akinek szava a vádól széköl rádörög a súlyos ítéletet.

A híres kriminálsta erre a föltevésre megborzongott. Ez az eshetőség semmivel sem volt megnyugtatóbb az eblébből. Ismerte a maga elíteltjeit; csupa Pitaval-beli regényaiak, a meg rögzött emberi gonoszsnagnak, lelki elvetemedett ségnek típusai.

III.

Egy este bizalmas baráti körből, kollégái vidám társaságából hazaléle sietett Bardóc Pál. Az agya tüfeszűt volt a vitakozással, vegyes diskurzusoktól s a képzetele lazasan csapongó t. Mikor lakása elé ért, szinte ösztönszerűleg oda pillantott a szemközti ház második emeleti akkára. Dermedten állott meg. Az abakban világosság égett.

Bardóc Pál e látványra remülten tántorodott a falhoz. Az a gondolat, hogy a rejteljes idegen újra a közelében van, megfagyasztotta ereiben a vért.

Téhat itt van, újra itt van! Vajjon mit akarhat hát tőle és ki az az ember, egyáltalán? Hirtelen örült gondolata tamadt. Meg fogja tudni, ki az az ember. Fölrohan hozzá, beront a lakásába és szemöl szembe áll vele. Ha álaré fedt az arcát, lerántja róla s ha mindjárt a pokolbeli sátán is, odalép elé.

Airohan az utcára és fölégett a szomkörti

ház lépcsőin. Mikor fölért ahhoz a lakáshoz, amelynek lakója az ő ördögi képmása volt, hirtelen elhagyta energiája. Keze lehanyatlott a kilincsről. Nem ment be. Erőt kellett vennie magán, hogy össze ne csesk. Szédülve támogett vissza a lépcsőkön és átment a lakasba. Mikor az ablakhoz lépett, oda át még világosak voltak az ablakok s a függöny előtt ott állt ördögi képmása és panyosan integetett feléje.

Bardóc Pál ágyának csett, kilelte a hideg.

IV.

Lázának első öntudatos percében Bardóc Pál meghagyta az inasának, hogy hívja betegágyához Hurdí doktort a híres psihyaterét, neki régi jó barátját. Az inas elment s visszajöven jelentette:

A Doktor ur már itt van!

Bardóc Pál várakozásteljesen nézett az ajtó felé és a szobába belépett az — ördögi képmás, Bardóc Pál remülten sikoltott fel. Az ördögi képmás odasietett a betegágyhoz és megfogta a remegő ember kezét:

— Csak semmi izgalom — mondotta, a fogadtat megnyertem! En Hardi vagyok s csak álarc a te képed rajtam. De emlékszel ma évi vitánkra? Incé behívtanyítottam, hogy a legveszélyesebb idegzeti ember remegő gyermek lesz a kísértet látástól.

S a psihyater, diadalmasan nevetett.

Pakote János.

(GÖRÖS VILÁG)

hogy e cikkel a soha schol nem létező iskola igazgatóját, ki ezenfelül még a gyógypedagógus címét is felvette, miért is cimborlásért fel fogom jelenteni, a porba sújtsam. (Erősen törí a fejét, hogy valami újat, nagyot mondjon. Örömmel) Ha ő nekem kezelést ajánl, akkor én... én neki szintén azt ajánlom s mivel a szerkesztőségen kívül még orvosi mellékfoglalkozásom is van, ajánlkozom, hogy én fogom kezelni (Nagyot fúj) Ugy-e megfeleltém neki? (Boldogan mosolyog.)

II. (Bamban bambul)

(Függöny le.)

Cian.

UJDONSAGOK.

A gyopár.

A bérctetőn a hóhéber gyopárka
Vágyódva néz a termő völgybe le,
Hol lágy szellőben ért kalász hullámkik,
S a ret ezer viraggal van tele.

Alatta zög a fenyves koronája, —
Tekintete a lombokon pihen,
És kis szivéből égre száll a sóhaj:
Mi szép lehet az erdő mélyiben!

Kicsiny virág, te halvány szép gyopárka,
Miként a sas. oly biztos, oly szabad.
Ne ragyog a völgybe dug kalászkod közé,
Se fenyves-árnyba ne kivand magad!

Aranykalász az embernek rabja,
Hosszu életre mindhiába vár
S a lombok alján elsatnyul a rózsza,
Mert nem jut hozzá fény! napsugar.

Maradj meg ott fent, büszkén a magasban,
A völgy csupán egy óriás sírgödör —
Emeld fejed a felhőkön keresztül,
Csak az fenséges, ami égre töl!

Balla Miklós.

— **Hátralékos vidéki előfizetőinket a hátralékok mielőbbi beküldésére, helybeli előfizetőinket pedig nyugtáinknak lapunk kézbesítőjétől való kiváltására kérjük.** Egyben jelezzük, hogy naptárunk sajtó alatt van, melyet megküldünk teljesen ingyen még e hó folyamán mindazon előfizetőinknek, akik nincsenek hátralékban. Ujjonah belépő előfizetőinknek szintén megküldjük ingyen naptárunkat.

— **Tisztújító közgyűlés.** Vasvármegye köztervényhatósági bizottsága folyó hó 19-én Szombathelyen tarja tisztújító meggyűlését. — Ez ügyben az alispán hétfőre bizalmas jelölő gyűlésre hívta össze Szombathelyre a me. yebizottsági tagokat.

— **Vásár.** Csütörtökön országos vásáron volt, marhavásárral egybekötve. Ugy a zsidó, mint a baromvásár elég élénk látogatóit volt. Konstataljuk, hogy a marhaárak ismét estek, így illő dolog volna, ha erről a t. mérésárosmester urak is tudomást vennének és a húsárakat mérsékelnék. Ma már lehet olcsóbban adni a húst, tessék tehát az árakat leszállítani.

— **A mi lámpásaink.** A mi utcai lámpásaink dícsőséges pislogásáról már megemlékeztünk, marhavásárral egybekötve. Perze sohasem volt eredménye, maradt minden régieben s a mécsesek tovább pislogtak. Esuttal mégis bátorokdunk azt a kérdést megkövekeztetni: miként van az, hogy ezek a jámbor pislogó mécsesek nagy része már esti 11 órakor nyugalomra tér? Amelyik mégis tovább bírja a szusz, az meg valósággal füstkémményé változik s a füstös lámpaüvegben az a csepp világosság sem hatolhat keresztül. Villamos világítás, jöjjön el a te országod!

— **Uj gyógytár Sárvaron.** A legutóbbi meggyűlés Sárvar nagyközségnek megszavazta a második gyógyzertárát. A végleges döntés ez ügyben a belügyminisztert illeti meg.

— **Nagy gépraktár.** A Kemencsaljai Közgyűlésnek, mely legutóbbi ülésszakán a nagy gépraktár bővítését ki üzletét, a Hungaria-szálloda telkén nagyszabású gépraktár építését kezdte meg.

— **Kórház Szentgotthárdon.** Szentgotthárdon mozgalom indult meg egy járási kórház felállítására végett.

— **Az öreg 48-as honvédek érdekében!** Heibst Géza, varmegyei alispánja a lezajlott szabadságharcnak még élő szentmanu támogatása végett lelkes mozgalmat indított meg és adakozásra hívja fel Vasvármegyei közönségét. A lelkes felhívást szó szerint az alábbiakban közöljük:

Az 1848—49-iki dícsőséges szabadságharc öreg katonái érdekében fordulunk Vasvármegyei lelkes közönségéhez!

Az ország-végös magyar népéhez fordulunk, melynek őseit az erős és szent hazafias érzés tartotta meg ezen a földön, hogy helyt álljanak a hazáért, melynek határa itt vonul el, ami túl kezdődik közömbös, vagy elenséges népeknek birodalma.

1896-ban, a millenáris ünnepek idősakában alakult meg Vasvármegyében a honvédszelelyszegylet, dr. Károlyi Antal, akkor a Varmegye nagyerdemi aispánjának lelkes kezdeményezésére. Akkor még 488 agg honvéd volt életben, ma már alig 60—70 szegény öreg él közöttünk, mindannyian elaggott, gyámoltalan aggok, akik 80 év súlyos terhével vallaikon, a legnagyobb nyomor és szegénységben élnek.

Roskátag, vén emberek ma ők, akiket a földre nyom az aggság és szegénység sulya, de ifjak és erősek voltak akkor s bator hazafiai lelkek hévét fényes vízei te-tek peséttelik!

A nyomor és nélkülözés szomorú éveit élék ők ma, mert letunt az ő dícsőséges korszakuk, mikor a magyar véres harcokra hívták, a mag. badsgárt harsano trombi-ak!

Akik ragyogó, éles kardot viseltek akkor, ma a koldusbot tamaszor, szorú nak! Szomoruan tengenek ez uj világban, hol visszahagyta őket a nemzeti dícsőség régen mulott idősaka, mely m rész k-zekkel róttá fl a történelem tábláira a magyar vitézség örök emékeztét.

Eszedve kérjük Vasvármegyei hazaszerető népet, mely elküde őket e ykor a dícsőséges haremzőkre: karolja fel ügyét az öreg katonáknak, akik csakhamar végkép el fognak mulni, hat kihavado vésős tekintetük hadd lássa, hogy a nyomukba lépett uabb nemzedék halas em ékezzével koszoruzza meg a hazáért hozott magas-tos áld z-utakat.

E yre fognak az elaggott honvédek: Vidos Jósóf öreg nemzetőrei, a vasi zászlóalj vitéz katonái! Még néhány rövid év s ántan hírmondó sem él mar közülök, akik hallották a magyar agyuk dörrenését, akik láttak a magyar szuronyok csillanását s a honvéd hadak fényes diadalait!

Ne csak a hősök sírhalmait koszoruzzuk meg, hanem istapoljuk az elaggott hősökét s végső öregségük napjaiban ne engedjük éhezni őket, a magyar nép örök ségyeneré!

Nyujts mind-n igaz hazafi segítő kezét a szegény v-teránok felé s adományaital tegye lehetővé, hogy honvédegyesület karácsonyi sé-élyezése révén jövére is lássak, tudják és érez-ze! Vasvármegyei öreg honvédek, hogy e nagy vármegye lelkes magyar népe nem feledte el a szabadságharc öreg katonáit!

A kegyes adományok f. évi dec hó 24 ig a szomba-helyi kir. adóhivatalhoz küldendők be.

— **A jegyző affjára.** Kovács Dénes osztly aszonytali közigyző alandóan hadiában áll a község polgáraival. Ő e f hibás, vagy a lakó-ság? n m tudjuk, de a napokban meg értent az a sajnalatos esemény, hogy C ne Antal birtok-sal Kovács jegyző nyilvanos helyen összeverekedett, mely alkalommal — tudósításunk szerint Cenc Kovács jegyzőt arculverte volna.

— **Temesvári Szt.-Miklós országos vásár.** Mint jól informát helyről értesülünk, a Del-magyarországon uralkodó nagy takarmányhiány folytán a f. é. dec. hó 12-én kezdődő temesvári szarvasmarha vasaron igen nagy mérvű felhajtás várható, amely körü ményre az érdeklők körök figyelmét ez nnel felhívjuk. D: sertésekből és lovakból is nagy felhajtást várunk.

— **Karácsonyi és újvi ajándékok alkalmas díszes levélpapírok s egyéb emléktárgyak, valamint írószerek s minden egyéb papírárak, könyvek stb. dúsásváztékban van raktáron Szagán Jánosnál Celldömölk.**

— **A jövő esztendőről.** Alig egy hónap választ el bennünket a jövő év kezdetétől s ezért talán nem lesz érdektelen, ha a jövő esztendő egy pár érdekes adatát felsoroljuk. A nagyközség általában nem törődik az ilyesmivel; csendesen sikklik el egyik évből a másikba, nem törődve a különbözőbb adatokkal. A jövő év az 1908-ik Krisztus-szü. óta, szék év, 366 nappal. Az év közepe július hó 8-ának dele. A leghosszabb napok június 17-én és 18-án, a legrövidebb napok dec. 21-én és 22-én lesznek. Az esztendő szerdán, január 1-én kezdődik és csütörtökön, dec. 31-én végződik. Nagy örömeire szolgálhat a bálozóknak, hogy a farsang rendkívül hosszú

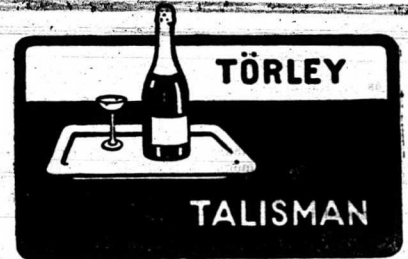
tartamu lesz. A farsang ugyanis vizkereszt napjától húshagyó keddig tart, vagyis jan. 7-étől márc. 3-áig, tehát 57 napig. A jövő évi húsvét későn lesz, húsvétvasárnapja április 19-ére esik.

— **Szabályrendelet a megyei tisztviselőiről.** A legutóbbi meggyűlésen az alispán elő-terjesztésére uj szabályrendeletet alkotott a törvényhatóság, amely a varmegyei alkalmazottaknak hivatalos kiküldetések és átköltözések alkal-mával jaro illetményeit szabályozza. A szabály-rendeletben a varmegye ugyanazokat az illetmé-nyeket állapította meg ily alkalmazók tisztviselő-inek és összes alkalmazottainak, amilyneket az állami tisztviselők élveznek.

— **Olvasóink szives figyelmébe.** Mindazok-akik még a takarékossgot tartják szem előtt, a karácsonyi és újvi ajándéktárgyaik beszerzésénel ne mulasszák ki, hogy Heimler Nővéreknek Szombathelyen (Király-utca 4, a Söbaria-kávéház kertje mellet) levő 25 krajcáros aruházat fel ne keres-sék, ahol dacára a minden cikkben beállott drá-gulásoknak, még mindig a csekély 25 krajcárért a legszebb gyermekjátékokat, ugyszintén az összes háztartási cikkeket lehet beszer-zni.

NYILT-TÉR.

(E rovatban foglaltakért nem vállal felelősséget a szerk.)

Tüzita eladás.

A devcséri állomáson levő száraz, fiatal hasáb, cser és bükkfaktárából kocsirakományként jutányos árban szállít

Schwarz Antal
Sárvartott.

KÉKKUTI ANNA FORRÁS

tiszta, bakteriummentes, egészséges ásványvíz,

Zalavármegye Balaton hegyei közt. A legnagyobb orvosi szaktekintélyek által elismert

gyógyvíz

cukorbetegség, vérszegénység, verebaj és mindennemű emésztési zavarok ellen.

Kitűnő borvíz,

Bármilyen gyümölcs-szőrpvel pompás üdítőital.

Vegyileg megvizsgálva **Than** budapesti m. kir. tud. egyetemi tanár és **dr. Szilágyi Gyula** budapesti műgyetemi magántanár, kir. kerek-törv. hites vegyész által.

Tartalma: *vas és acaikhidrocarbonat.*
Ministeri engedély száma 77211—VII. b. 1907.
Megrendelhető:

Kékkuti Anna-forrás igazgatóságánál

Kékkuti, a. p. Kővágy-Eőrs, Zalavármegye.

Devcsér részére főelárusító: *Krausz József.*
Városlőd részére főelárusító: *Englert István.*
Celldömölk részére: *Nagy Gyula.*
Vessprém részére: *Schmerz Miksa* sórraktáros

Molnárok figyelmebe!

Ezennel értesítük a t. molnár-mester urakat, hogy gómalunkban elismert szakember vezetésével külön osztályt létesítettünk

hengerek rovatkolására.

Versenyképes áron, teljes jótállás mellett rovatkunk hengereket; kívánatra készséggel szolgálunk ajánlattal.

Tisztelettel
Devecseri Gőzhengermalom
 Devecser.

CSATÁRY KÁROLY

polgári és egyenruha szabó
SZOMBATHELY,

Készítik a legújabb divat szerint, a legkiválóbb kivitelben, versenyképes áron, teljes garancia mellett, mesteri szabásban a legfinomabb magyar, angol és francia szövetekből

férfi-ruhákat

készítést is.

Kívánatra mintákat küldök, avagy egy levelező-lapon történt meghívásra bárlová személyesen elmegyek.

Szíves támogatást kérve, — maradjam illeté tisztelettel

Csatáry Károly,
 polg. és egyenruha szabó
 SZOMBATHELY

Bérbeadó birtok.

Pórszalókon (Veszprém-m.) 171 hold 367 □-al (a 1000 ö') szántó és rét 1008. szeptember hó 30-tól bérbeadó. Bév. b. felvilágosítást nyújt

Wittmann Sándor
 Szombathely, Torna-u. 6.

Üzlet-át helyezés.

Van szerencsém a m. t. közönségnek szives tudomásul adni, hogy

papír-, írószerek-, könyvkereskedésemet és könyvkötészetemet a Sági-utcából a Gyarmathy-térre, a kir. járásbíróság épületébe helyeztem át.

Mindennemű papíráruk, írószerek és e szakmába vágó cikkekből bőséges választékot tartok a legjobb anyagból a mérsékelt, versenyképes áron adom el.

!!! KÖNYVKÖTÉSZET !!!

A n. é. közönség szives partfogását kérve, maradtam

mély tisztelettel

Szágán János,

papír-, írószerek-, könyv-

Karácsonyi és újévi ajándékok!

A legdusabb választás! — A legkevesebb ártól is kielégítő gazdag raktár

ÖZV. SPIELER EDÉNÉ-nél

CELLDÖMÖLK, Szentháromság-ter.

Kiváló gondot, legnagyobbre hazai gyárlányokból összeállított raktár.

Porcelán-ruk, majolika, üvegárgyak, mindennemű servierk, készletek, lámpák, diszes képek, a legversenyképesebb áron kaphatók. Különös gondot helyez karácsonyi és újévi ajándékoknak való

Gyermekjáték-áruházára,

amely a szülők legfokozottabb igényeit is kielégíti egy olcsóság, mint minőség tekintetében. Erről egyszerű megtekintés bárki is meggyőzhet.

Áruháza megtekintését tisztelettel kéri

özv. Spieler Edene

Alapított 1843!

— órák, arany, ezüst, kint-ezüst eszközöket és díszárgyakat es —

valódi svájci zseb és fali órákat
S Z E N Z Á C I Ó S
 ólcsó árak mellett

a 60 éve fennálló s jó hírnévnek örvendő

STEINBERGER M. UTÓDA

Benedek Oszkár aranyműves és órásnál

— P Á P A. Fő-utca 13. szám. —

A Bencések templomával szemben. Fióküzlet: DEVECSEER, Baros-utca.

E szakba vágó javítások, postai rendelések, pontosan és lelkiismeretesen eszközöltetnek.

SZEIFERT JOZSEF POZSONY

Halászkapu-utca 4 sz.

cs. kir. udv. fegyverszállító. — Interurbahn telefon 252.

Ajánlja dus raktárát:

Henri Pieper
 eredeti

J. P. Saueru. Sohn

Diana fegyverekből
 ugyszintén célszerű
 Hemmerle-féle
 fegyverekből

Krupp Frigyes-féle
 különleges acélosövű
 fegyverekből,

eredeti gyári áron.

Legujabb!! Browning-féle önműködő ismétlő seretes vadászfegyver 12 öbn. ered. gyári áron azaz 210 kor-ért nálam kapható

Cs. es kir. állami áruda által osztrák-magyar füstnélküli I. számú vadászati és tárcsa-lóporral töltött töltények, továbbá szállítok minden fajta kész vadásztöltényeket mindenkor pontosan és frissen töltve minden kaliberhöz a legolcsóbb áron.

Vadászati, utazási és sportkijelölt

Saját lövoide!

A pozsonyi II. ik mezőgazdasági országos kiállítás alkalmával vadászfegyvereim és vadászszerszökök az egyedüli aranyérmert nyertek.